

Ahval

— Ayşe Duran · 17 Kasım 2012

Elest Bezminde söz verdi, Azrail kapıyı çaldı
Kendi sözünden öz verdi, Azrail kapıyı çaldı.

Bu gün değil yarın dendi, ne varsa hep ertelendi
Yazlar baharlar tükendi, Azrail kapıyı çaldı.

Gün geldi yaralar aldı, işi oluruna saldı
Gülmek hep yarına kaldı, Azrail kapıyı çaldı.

Söylenecek sözler vardı, yaşadığı günler kârdı
Dünya bir tek ona dardı, Azrail kapıyı çaldı.

İnsanoğlu sağır- kördü, ekmeğe küfrü de gördü
Kader ağlarını ördü, Azrail kapıyı çaldı.

Ömür koca bir yalandı, ölüm gelmeyecek sandı
Oysa nasıl da aldandı, Azrail kapıyı çaldı.

Dünyalıktı bütün derdi, ahireti hep boş verdi
Yalan; sığındığı şerdi, Azrail kapıyı çaldı.

Dünya üç gün zaman dardı, yapacak çok işi vardı
El açıp Hakk'a yalvardı, Azrail kapıyı çaldı.

Cihan görkemli bir handı, görmediklerine yandı
Artık günahkâr bir candı, Azrail kapıyı çaldı.

“Ayşe Kız” şahit bu işe, taşımaz hiç bir endişe
Yaşıyoruz kalka-düşe, Azrail kapıyı çaldı.

Ayşe Duran

2012 Ekim